FILMUL MECIULUI

REPRIZA I

La fluierul de început al arbitrului iugoslav **Ratko Canac**, echipa **României** are mingea. În primele două minute, tatonări pe planul angajamentului fizic, terminate cu faulturi de ambele părți. Conectarea nu se produsese încă decît pe planul psihologic, jucătorii ambelor echipe acționînd crispat, nesigur. Astfel, la primul corner al partidei, acordat de **Hilario** (min. 3) și executat de **Lucescu**, **Dinu** și **Dembrovschi** deși au avut, în săritură un „cap" peste adversari, n-au putut lovi balonul. În minutul următor, **Eusebio** este faultat de **Deleanu**, la 18 metri, lateral, de poarta echipei noastre. Execută **Goncalves**, înalt spre **Torres**, dar acesta marcat de **Hălmăgeanu**, nu poate ajunge mingea pe care o preia **Dembrovschi**, venit în propria suprafață de pedeapsă. Greșește pasa și **Nelson** șutează din apropierea liniei de corner, așa ca să fie... **Răducanu**, însă, se bîlbîie și scapă mingea în apropierea liniei porții. Noroc că **Dan**, inspirat, i-a tăiat drumul lui **Eusebio**, ce se și lansase în urmărirea balonului rătăcit. Mari emoții!

Jucătorii portughezi încearcă să forțeze nota jocului pentru a prelua, decisiv, inițiativa: min. 5 — **Răducanu** scoate mingea din... capul lui **Torres**; min. 7 — **Sătmăreanu** îl deposedează, în extremis pe **Eusebio**; min. 8 — combinație **Nelson—Simoes** (acesta din urmă, deplasat pe

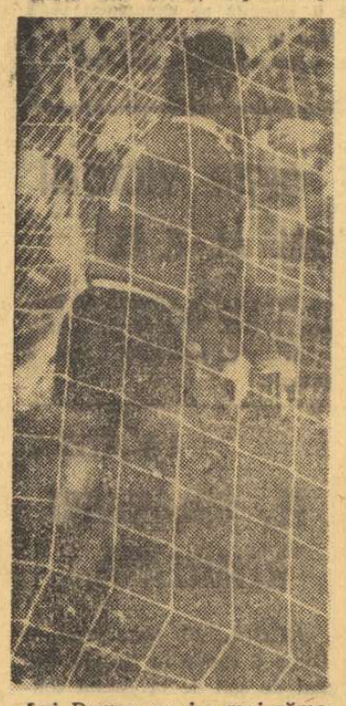

Lui Damas nu i-a mai rămas altceva decît să scoată mingea din plasă!

dreapta) dar **Sătmăreanu** îi stopează.

Jucătorii români nu cedează însă de loc. În min. 11, primul șut al echipei noastre, autor: **Dinu**, iar în minutul următor prima sa combinație reușită și periculoasă: **Sătmăreanu** centrează excelent, la Lucescu, la capătul unei curse pe extremă, dar mingea, expediată cu capul de căpitanul echipei române, jos, la colțul din stînga al porții lui **Damas**, este reținută cu greutate de portarul portughez.

După „bomba" lui **Radu Nunweiller** (min. 14) echipa noastră este pe cale să deschidă scorul: **Dobrin** trece în dribling spectaculos de **Simoes, Jose Maria, Goncalves** și **Batista** (așa cum avea s-o mai facă și în min. 20 și 23), oferindu-i apoi mingea lui **Dembrovschi**, lansat pe extrema dreaptă. Dar din colțul careului mic, jucătorul băcăuan trage peste poartă. **A fost prima mare ocazie ratată de tricolori.**

În min. 24, **Deleanu** este prins prost plasat și printr-o palpitantă cursă de urmărire după **Nelson**, reușește un corner salvator. **Eusebio** încearcă un „efect" direct dar mingea iese afară din teren.

Echipa noastră joacă foarte bine la mijlocul terenului, unde alături de **Dinu** și **Radu Nunweiller**, veneau, adeseori **Dembrovschi**, **Dobrin** și **Lucescu**. Aci s-au făurit cele 5 minute decisive ale partidei. În min. 25, o frumoasă combinație **Dobrin — Dembrovschi — Dumitrache — Dobrin**, încheiat cu un volé spectaculos, dar nepericulos al ultimului anunță golul victoriei. În min. 27 consemnăm un atac prelungit al echipei noastre, dar cele două centrări consecutive ale lui **Sătmăreanu** nu găsesc omul disponibil pentru șut.

Și a venit minutul 30, minutul victoriei și, foarte probabil al MEXICULUI: DEMBROVSCHI intercepteză mingea în propriul nostru teren și, după o cursă scurtă, îl deschide pe **LUCESCU**. Acesta, fără să ezite, îl lansează pe **DUMITRACHE** în careul advers. Un dribling scurt, încă unul și **PEDRO GOMEZ** și **BATISTA** sînt scoși din dispozitiv. Toți așteptăm șutul, dar **DUMITRACHE** îl vede pe **DOBRIN** pe un culoar mai bun și îi lasă mingea. Șutul plasat și puternic al excelentului jucător piteștean nu-i lasă lui **DAMAS** decît speranța barei dar aceasta, necrutătoare, îndrumă mingea în plasă, acolo unde a reușit s-o ajungă portarul portughez: **1—0 pentru ROMÂNIA!**

Minutele următoare înăspresc tensiunea deja existentă, în teren, **Dumitrache** și

REPRIZA A DOUA

...Pauza, momentul relaxării și al refacerii parțiale a potențelor fizice, s-a terminat. Iată-i, au intrat pe teren jucătorii. De la portughezi lipsește nr. 7 (Jose Maria, neutralizat în primele 45 de minute de către Dinu), în locul lui intrînd nr. 14 (Toni). Oaspeții pun mingea în joc, dar atacul pe care încearcă să-l construiască este destrămat „din față" de către Radu Nunweiller. După 2 minute de joc la centru, mai bine zis de noi tatonări, Goncalvez, neobositul mijlocaș, prezent mereu în fazele de atac ale echipei sale, pătrunde pe stînga, pasează lui Simoes, care driblează scurt și șutează de la 16 m peste poartă. În min. 49 consemnăm prima fază mai deosebită de la reluare în careul portughezilor: Dobrin și Dumitrache pasează excelent între ei, ultimul centrează foarte bine, însă Dinu și Dembrovschi ezită să intercepteze. După 2 min. cei doi înaintași ai echipei noastre colaborează din nou și tot Dumitrache centrează, Dinu reia cu capul la Nunweiller, care șutează puternic pe lîngă bară. Apoi jocul se mută la centru, iar portughezii se remarcă prin cîteva aruncări în tușă în „stil" de autentici rugbyști. După două-trei aruncări de la margine, în urma atacului lui De-

Răducanu culege balonul sub privirile amenințătoare ale lui Eusebio

Eusebio, poposind, pe rînd, pe gazon, faultați la marginea careurilor de 16 m. În min. 33, un gest reprobabil al lui **Răducanu**, cînd, în loc să încerce aplanarea unei altercații **Dan—Eusebio**, l-a lovit cu brutalitate pe **Nelson**, cînd jocul era oprit de arbitru.

Și cu două minute înainte de finalul primei reprize, **Dobrin** face o cursă de peste 30 de metri, în care și-a pierdut pe drum adversarii, deschizîndu-l apoi pe **Dumitrache**. Acesta pătrunde vertiginos în careul mic, dar într-un unghi nefavorabil care-i facilitează lui **Damas** blocajul. **A fost cea de a doua mare ocazie ratată de echipa noastră.**

leanu, se obține corner. Lucescu centrează, Dinu reia cu capul, însă portarul e la post. Minutul 56: un „număr Dobrin" — la marginea terenului. Cu driblingul său excelent, îi ridiculizează, pur și simplu pe **Hilario** și **Goncalvez**. Și nu va fi pentru ultima oară. Echipa română are inițiativa, controlează jocul, se apropie mai des de careul oaspeților, deși Dinu evoluează destul de slab. Aleargă însă înainte Sătmăreanu, construiește cu dibăcie acțiuni de toată frumusețea Dobrin, se deplasează de pe o parte pe alta Dumitrache. Între min. 57—60 domină autoritar oaspeții. Portughezii nu reușesc însă să-l pună în dificultate pe Răducanu. Și acest lucru, desigur, ne bucură. În min. 61 Dobrin își arată din nou clasa excelentă. Driblează formidabil 3 adversari pe un metru patrat de gazon și pasează excelent. Peste un minut Dembrovschi se descurcă și el bine, trimite lui Dobrin, iar acesta îi creează lui Nunweiller o poziție excelentă de șut. Dar mingea expediată de mijlocașul nostru trece pe lîngă poartă. În min. 63 se „remarcă" Eusebio: caută să iasă din anonimat printr-un fault grosolan comis asupra lui Hălmăgeanu. Peste 2 min., însă, el driblează trei adversari și de la 25 m șutează puternic pe jos, aproape de bară. Șutul ne-a dat emoții, mai ales că Răducanu era nepregătit. Min. 66: Dobrin (din nou Dobrin) driblează pe partea stîngă, își cheamă partenerii în atac, centrează excelent și Dumitrache, la fel de frumos, reia din volé, de puțin, pe lîngă poartă. Splendidă fază. În minutul următor ripostează micul și ambițiosul jucător de culoare Nelson, dar mingea trimisă de el cade pe plasă, în spatele porții. Emoții în tribune! Jocul se mută imediat la poarta cealaltă. Dumitrache sprintează, execută două driblinguri și centrează în interiorul careului, dar Lucescu preia greșit cu pieptul, întîrzie șutul și este blocat de un fundaș. Min. 70 — schimb reușit între Eusebio și Simoes, după care ultimul șutează peste poartă. Pînă la repunerea mingii în joc Torres este înlocuit cu Jacinto Joao. Urmează 10 minute de fotbal mai slab în care remarcăm un fault grosolan al lui Toni asupra lui Deleanu, degringolada apărării portugheze (care se bîlbîie la cîteva mingi), slaba evoluție a lui Dinu și dispariția treptată din joc a lui Dembrovschi și Lucescu. Min. 80: din nou emoții pentru noi. Eusebio pasează lui Simoes, acesta centrează și Dan trimite în corner pe lîngă poartă. Cei de la tribuna I, datorită unghiului, au fost îngroziți la această fază. Credeau că mingea se îndreaptă spre plasă. Oaspeții au inițiativa. Sînt susținuți în atac de Goncalvez. Apărarea noastră, în frunte cu Sătmăreanu și Hălmăgeanu, este însă la înălțime și în preajma careului de 16 metri respinge totul. Tricolorii terminînd destul de greu partida. Eforturile depuse lasă urme, dar ai noștri sînt cei ce încheie meciul printr-un șut puternic tras de Nunweiller de la 20 de metri, din pasa lui Dobrin. Și, ca ultimă răzbunare pentru inevitabila înfrîngere, Toni îl lovește pe mijlocașul nostru, deși mingea era în altă parte.

...Și iată, se aude fluierul final. Totul s-a terminat. **ROMÂNIA A ÎNVINS. VICTORIE** cu 1—0, dar cît e de prețioasă! Portughezii își văd năruite și ultimele speranțe. Părăsesc terenul care cum poate, în timp ce fotbaliștii români, zîmbitori, pozează fotoreporterilor. Va fi o fotografie istorică pentru fotbalul nostru. În tribune se aprind torțe și gîndurile zboară spre... Mexico, de unde, acum e sigur, Eusebio Torres, Simoes, medaliații cu bronz în Anglia, vor lipsi.

A arbitrat bine **Ratko Canak**, ajutat la linie de I. Stremski și M. Cajici (toți din Iugoslavia).

ROMÂNIA: Răducanu — Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dan, Deleanu, Dinu, Nunweiller VI, Dembrovschi, Dobrin, Dumitrache, Lucescu.

PORTUGALIA: Damas — Pedro Gomez, Batista, Humberto, Hilario, Goncalvez, José Maria (min. 46 **Toni**), **Nelson, Torres** (min. 70 **Jacinto Joao**), **Eusebio, Simoes.**

Paul SLAVESCU
Constantin ALEXE

ROMÂNIA S-A DISTANȚAT ÎN CLASAMENTUL GRUPEI

1. ROMANIA	5	3	1	1	6—5	7
2. Grecia	4	1	2	1	8—7	4
3. Elveția	4	2	0	2	3—3	4
4. Portugalia	5	1	1	3	7—9	3

AU MAI RĂMAS DE JUCAT:

15 octombrie 1969, Salonic: Grecia—Elveția
2 noiembrie 1969, Berna: Elveția—Portugalia
16 noiembrie 1969, București: ROMÂNIA—Grecia

Flancat de Dan și Deleanu, incisivul Nelson a ratat intervenția la balon

fotbal

CEI 24 SUB REFLECTOR

Răducanu: Decis, gestică sigură, bun pe linia porții (cu o excepție — min. 4), descurajant pentru adversari în careu și la mingile înalte. Are pe suflet o atitudine nesportivă.

Sătmăreanu: plasament excelent, marcaj precis și necruțător, prudent, animat de spirit ofensiv în momente bine alese, creatorul cîtorva acțiuni de atac cu perspectivă.

Hălmăgeanu și Dan (nu putem să-i despărțim nici noi, o dată ce n-au putut face acest lucru nici adversarii): scutul viu al echipei noastre, motorul ei dinapoi. S-au sprijinit reciproc, de parcă erau comandați de un creier comun. Lucizi și aspri la deposedare, participanți la jocul colectiv prin pase precise și bine dirijate. S-au bătut ca leii cu Eusebio și au semnat împreună actul de trecere pe banca rezervelor a lui Torres.

Deleanu: s-a clătinat puțin la început în fața „vijeliei" Nelson. Apoi și-a autoreglat plasamentul și mijloacele lui de anihilare. De prin minutul 30 a uitat că e un simplu om și n-a mai greșit pînă la sfîrșit. A participat frecvent la combinații ofensive, lansîndu-se în zona extremei și răsturnînd deseori frontul apărării portugheze.

Dinu: în tribună l-au criticat mulți. Este adevărat că serviciul său de pase a funcționat imprecis. Dar, puțini au observat că el l-a neutralizat, în prima repriză, pe Jose Maria, omul care a făcut ca oaspeții să înceapă partida mai bine decît noi. Dispariția din joc a coordonatorului advers a avut o mare importanță strategică. Chiar dacă n-a avut o zi mare, Dinu a făcut un travaliu imens, de mare utilitate, distrugînd, în stare incipientă, atacuri cu miez primejdios.

Radu Nunweiller: jocul său a fost un echilibru perfect între atac și apărare. S-a repliat și el adesea pentru protecția fundașilor, a păstrat balonul și a pasat cînd trebuia. Pe scara utilității, apare ca al doilea coordonator al nostru, după Dobrin. A șutat puternic din afara careului cu o oarecare imprecizie.

Dembrovschi: s-a zbătut enorm. S-a mișcat mult fără minge, fiind frecvent demarcat pentru continuarea acțiunilor. Mulți nu apreciază acest lucru, în fond, nespectaculos, dar cu certă valoare tactică. Om de echipă, ajutor pentru apărare, obligat, probabil, să joace retras și, de aceea, mai puțin prezent și util în prima linie. A ratat un gol pe care cu toții l-am văzut în picioru său (min. 15).

Dobrin: superlativul întregului meci. Degajat ca într-o joacă. A fentat irezistibil, aducîndu-și adversarii în stare de ululală. A pasat ireproșabil, după ce îngenunchease singur apărarea lui Damas, oferind coechipierilor săi ocazii în care golul exista pe jumătate. Nimeni n-a reușit să-l contracareze sau să-l umbrească. Autorul celui mai important gol, care s-a înscris în prima serie a preliminariilor.

Dumitrache: jucătorul de asalt, de acțiuni perpendiculare, mereu în conflict cu ultima linie de rezistență a portughezilor. Corsarul transmitea adversarilor frică și nouă speranță la fiecare înfiltrare. Dacă ar fi marcat din pasa lui Dobrin, cînd a reușit, de fapt, o execuție superbă, am fi căutat toată noaptea un adjectiv pentru el.

Lucescu: egal cu el însuși, adică foarte bun. Omniprezent în anumite perioade, copleșitor în prima repriză, cînd de fapt s-a cîștigat și partida. Inițiatorul acțiunii care avea să perforeze poarta lui Damas. Fin tactician și în stare de orice sacrificiu.

Damas: agil, curajos, atent și bun meseriaș în toate circumstanțele. *Pedro Gomez:* strașnic în unele momente, dar inegal. Știe să-și păzească zona și să devină om de sprijin în spatele celor porniți la atac. *Batista și Humberto* (împreună, așa cum am procedat și cu fundașii noștri centrali): credem că n-au clasă internațională, deși, Humberto ar putea să ne contrazică mai tîrziu, neavînd acum decît 19 ani. Cu asemenea apărători centrali nu se poate rezista în deplasare, pentru puținele lor calități atletice. Dar, au făcut tot ce a fost omenește posibil, cîștigînd pe deplin respectul nostru al tuturor. *Hilario:* cel mai bun din ariergardă. Calitățile și randamentul său explică aportul ofensiv mai mic al lui Dembrovschi. *Goncalvez:* laborios, inspirat, important și în apărare și în atac. A interceptat multe baloane și le-a distribuit cu clarviziune. *Jose Maria:* a început excelent, animînd mecanismul echipei sale în primele minute. Mai tîrziu a intrat în vrie, datorită, credem, marcajului făcut de Dinu care l-a dezechilibrat. *Nelson:* o furtună. Primejdios prin ambiție, vitalitate, și prin marile lui posibilități tehnice. Din fericire, opoziția lui Deleanu s-a ridicat după un sfert de ceas la dimensiunea valențelor sale. *Torres:* un fost excelent jucător, care nu mai sperie pe nimeni. Reflexele și detenta i-au ruginit. A fost bătut în aer acolo unde altădată își făurise gloria. Fostul său prestigiu apasă încă mințile selecționerilor. Acest lucru a fost bun pentru noi. *Eusebio:* mozambicanul a luptat ca o fiară. Are ceva dintr-un avion de vînătoare cînd plonjează în atac. E un mare fotbalist, dar nu ne-a convins niciodată să-l așezăm alături de Pele. Ieri, a fost onorat cu o pază pe măsura lui, a încercat totul, dar jocul său s-a situat cu un ton sub evoluția lui Dobrin. *Simoes:* bun și numai atît. *Toni:* util, iar o dată extrem de brutal. *Jacinto Joao:* neconcludent.

Romulus BALABAN

La poarta de la ceas...

Nu știu dacă își închipuie cineva care este, pe un stadion, zona cea mai fierbinte, zona unde (pe tine, spectator) jarul emoțiilor te mistuie, după ce, în prealabil, te-a prefăcut în torță... V-o spun eu, ca pățit: zona porții! Zona din spatele „cuștii". De aici, prin ochiurile plasei, vezi ce nu-ți poți închipui din tribună. Vezi declanșarea eforturilor supreme ale atacantului care sparge, sau vrea să spargă ultimul zid al defensivei, vezi efortul, uneori supraomenesc, al apărătorului care încearcă o acroșare „în extremis", catapultîndu-se cu pieptul, cu fața, în calea mingii, vezi cel mai fantastic... cinéverité al fotbalului. Pentru că vezi — mai ales — sentimentele extreme ale interpreților ajunși în situații-limită. Vezi licărul cutremurător al atacantului, la un pas de a învinge, așa cum vezi spaima apărătorului depășit, vezi groaza și disperarea, citești pe chipuri ușurarea salvării din situații dramatice și vezi scînteia neputincioasă a celui care a ratat.

Toate acestea le-am văzut ieri la „poarta de la ceas".

Poarta golului nostru.

Aici, am văzut, în primplan, ratarea neverosimilă a lui Dembrovschi, servit impecabil de Dumitrache. Liber la 7 m de poartă, cu Damas ieșit — la nebunie — să-l... sperie, băcăuanul a încercat să-l lobeze, în loc să șuteze simplu, clar, pe jos. După șut, portarul portughez s-a uitat spre cer...

Tot aici am văzut senzaționala fază a golului: l-am văzut pe Lucescu plecat în atac pe dreapta, croșetînd fulgerător doi adversari, am văzut infiltrarea diabolică a lui Dumitrache spre poartă, în care fentele-mim ale „corsarului" i-au făcut pe Hilario și Humberto să-și arunce picioarele în gol, l-am văzut și pe Dobrin, țîșnit la mingea cu care venea Dumitrache, șutînd formidabil... Și... Și mîinile lui Damas au fost încovoiate de bomba piteșteanului, iar mingea, deviată dramatic din mîinile portughezului, s-a prelins halucinant — doamne! e gol sau nu?! — în mucheia barei și apoi în plasă... Poarta de la ceas a devenit... brînculșiană, poarta sărutului. Poarta entuziasmului fericit al jucătorilor români.

Cu 3 minute înaintea pauzei, Dobrin și-a vrăjit din nou adversarii și mingea și l-a lansat el pe Dumitrache în gol sigur. Corsarul a ratat. Poate pentru că era prea ușor să marcheze...

O repriză întreagă am asistat, vrăjit, la recitalul acestor doi fotbaliști-cristal, care i-au întors pe apărătorii portughezi pe toate părțile.

În repriza a doua, am rămas tot la „poarta de la ceas". Mă gîndeam că va fi poarta rezistenței. Poarta la care jucătorii români își vor apăra succesul din prima repriză. Așa a fost. În min. 55, Hălmăgeanu a revenit formidabil, suflînd o minge „perlei Mozambicului", scăpat singur la 30 de metri. În min. 57, Dan a scos un gol din picioarele lui Nelson, în min. 60 a repetat „scena" la Eusebio. În min. 65, uriașul Răducanu i-a ascuns pur și simplu mingea lui Eusebio, aruncînd-o, pe la spate, lui Deleanu. Amuzat de prestidigitația lui „Tamango", Eusebio a zîmbit ca un copil și l-a bătut pe umeri. În minutele 73, 78, 80 și 86 Radu Nunweiller, respectiv Dan, Dembrovschi și iarăși Dan au contrat eroic.

Și acele ceasului din spatele porții s-au apropiat de ora pe care mulți o numesc, fericiți, ORA MEXICULUI.

Marius POPESCU

Fotografiile la meciul România — Portugalia au fost realizate de:
Aurel NEAGU, Theo MACARSCHI și Vasile BAGEAC

TOTUL A ÎNCEPUT ȘI S-A SFÎRȘIT LA CABINE...

In timp ce tribunele ciocoteau, așteptînd, într-o atmosferă de extraordinară tensiune, ieșirea echipelor pe teren, în timp ce galeriile se încălzeau cu ultimele „vocalize", în timp ce tifosii cei mai convinși desfășurau pe deasupra a sute de capete o uriașă pancartă, „Hai România! Mexico '70 te așteaptă", la cabinele jucătorilor domnea o atmosferă de clinică. Se vorbește în șoaptă, covoarele moi devorează zgomotul pașilor, mirosul de camfor al loțiunilor utilizate de jucători — toate acestea creează o liniște de-a dreptul farmaceutică.

„O glumă ar cădea ca o... piatră!"

Au mai rămas doar 30 de minute pînă la începerea acestei partide ce va fi transmisă în direct de patru posturi naționale de televiziune (Iugoslavia, Portugalia, Elveția, Cehoslovacia) — joc pe muchie de cuțit, care întinde încă din start, la maximum, nervii tuturor. Ușile celor două cabine afișează diplomatic formațiile cu numerele jucătorilor. Este ceva asemănător cu cartoanele agățate pe ușile unor camere de hotel — „Please! Not disturb!" —, de către călători dornici de

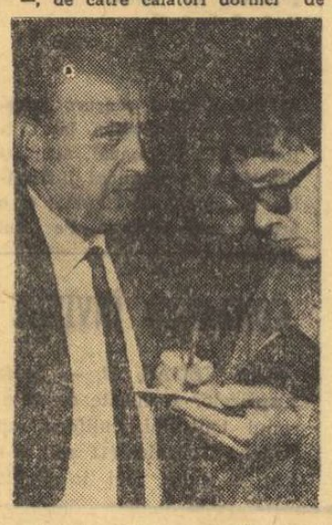

Angelo Niculescu dă primul interviu unui redactor al ziarului nostru...

singurătate. Deci, nu pătrundem în cabine...

Lipită cu un prozaic plasture, foaia de hîrtie de pe ușa portughezilor ne oferă prima surpriză a meciului: selecționerul Antunes îi preferă pe Goncalves lui Toni. Așadar, nehotărîre pînă în ceasul al 12-lea...

După cîteva momente, jucătorii își fac apariția unul cîte unul la o ușoară încălzire pe culoare. Sînt, însă, inabordabili... Nu ne rămîne decît soluția, salvatoare, de a „ataca" pe unul dintre oficiali. Mai volubil, vicepreședintele federației noastre, Ion Balaș, ne oferă primul „clou" al reportajului:

— De 20 de ani de cînd vin la cabine înaintea meciurilor internaționale n-am remarcat o asemenea liniște și o astfel de concentrare a jucătorilor. Parcă toți string din dinți... Cred că dacă cineva ar face o glumă, ea ar cădea ca o piatră!

„Profeții" echipei române...

Fără să ne dăm seama, nici noi, nici jucătorii — Lucescu: „ia uite, dom'le! N-au mai rămas decît 6 minute..." — momentul decisiv s-a apropiat. Coborîm ceva mai devreme, împreună cu rezervele celor două formații, plecate în căutarea locurilor de pe bănci. Mai relaxați, prezumtivii înlocuitori sînt gata să se angajeze într-o discuție.

— Are careva curajul să facă un pronostic? — îi încercăm.

Tufan, Mocanu, Neagu, Domide, Lupescu și Ghiță zîmbesc. După cîteva clipe, Tufan declanșează un... contraatac:

— Batem cu 1—0!

— Cîștigăm sigur, dar nu știu cu ce scor! Am, însă o certitudine: Dobrin va înscrie un gol!

— intervine în discuție Mocanu.

Eusebio II la București

Cel mai tacitum dintre fotbaliștii portughezi — nu numai înainte ci și după meci — s-a dovedit a fi, surprinzător, Eusebio. Toate încercările noastre și ale confraților portughezi de a-i smulge cîteva cuvinte au fost zadarnice. Evita cu încăpățînare orice acroșaj, se izola cu regularitate, privind trist, obsedat parcă de o idee.

Cu atît mai mare ne-a fost mirarea cînd, cu cîteva clipe înainte de ieșirea echipelor pe teren, tăcuta „perlă a Mozambicului" a devenit brusc volubilă, în fața unui tînăr cu care s-a îmbrățișat angajîndu-se într-o discuție animată. Am dat fuga, sperînd că este vorba de un interviu. Dar... stupoare! Aflăm că este o discuție în familie și că tînărul cu care se întreține Eusebio nu este altul decît fratele lui, student la Upsala, în Suedia, venit special la București să-l vadă, și ajuns în ultimul moment la destinație datorită unei pane de mașină.

Dobrin în pericol de a fi... mîncat!

Partida a luat sfîrșit. Acum infernul din tribune s-a mutat la vestiare... Apelurile colegilor de la radio, aflați în emisie directă, sînt inutile. Toată lumea rîde, cîntă și se... îmbrățișează. Angelo Niculescu este cel mai emoționat și, cu toate că este asaltat de ziariști, se grăbește spre telefon. Formează numărul de acasă? Nu! Cineva ne șoptește numele celui de la capătul celălalt al firului: antrenorul Emerich Vogl, doborît la pat de o gripă, marele absent al acestor clipe de bucurie.

În cabina echipei române, Dumitrache povestește secvența golului:

— După ce l-am „întors" de două ori pe fundașii portughezi, l-am văzut pe Dobrin pregătindu-se să tragă în mingea lucrată de mine... Mi am spus că dacă ratează îl mănînc!

— Și ce-ai zis cînd ai văzut că a marcat?

— Abia atunci mi-a venit... să-l mănînc de-a binelea!

De alături, Dobrin zîmbește șăgalnic și ne mărturisește că abia acum este mai emoționat. Opinia lui? Echipa noastră putea, și merita, să mai înscrie cel puțin încă un gol.

În cabina liniștii...

Ați ghicit! Este cabina arbitrilor, unde cei trei cavaleri ai fluierului din Iugoslavia sorb primele momente de liniște. Ratko Canac, cel ce a avut dificila misiune de a conduce la centru această partidă ne spune:

— A fost un joc extrem de nervos și din această cauză greu de arbitrat. Ambele formații au comis dureri cît pentru trei partide. Românii au jucat mai calm, mai atent și ceva mai rapid. Atacurile lor au fost extrem de periculoase. Mi-au plăcut Dobrin, Dan și Dumitrache din echipa română și Goncalvez de la portughezi.

Împreună cu noi, în vestiarul arbitrilor se află și dl. Silva Pereira, conducătorul delegației portugheze. După ce a mulțumit conducătorului partidei ni s-a adresat nouă puțin trist:

— Formația noastră a ratat calificarea la Lisabona și nu la București. Aci nu puteam face prea mult... Echipa română este periculoasă pe contraatac, dar apărarea joacă — după opinia mea — prea decis. Vă felicit și vă doresc succes în viitor.

Angelo Niculescu: „Fiecare jucător și-a făcut datoria!"

În sfîrșit, apele s-au mai liniștit. Antrenorul principal al selecționatei române, prof. Angelo Niculescu, ne face onoarea de a fi gazetarii cărora le împărtășește primele impresii:

— Mă bucur foarte mult că într-un joc cu miza acestuia, reprezentativa țării a făcut o figură frumoasă, demonstrînd că practică un fotbal de calitate. Ba mai mult, consider că echipa este în maturizare și că evoluțiile viitoare vor fi și mai bune... Cine mi-a plăcut mai mult? Eu cred că fiecare jucător și-a făcut datoria! O mențiune specială pentru jocul bun al mijlocașilor.

Îi lăsăm pe tehnicianul român în mîinile confraților portughezi iar, în încheiere, le solicităm și acestora părerea.

Manuel Silva, comentatorul postului de radio Lisabona, ne destăinuie că „dacă echipa română, după 1—0 insista în atac, scorul ar fi trebuit să îa proporții".

Luis Rodriguez, specialistul sportiv al ziarului „RECORD", apreciază că: „România a cîștigat pe merit, datorită jocului din prima repriză. În plus, meciul de astăzi mi-a relevat doi jucători senzaționali: Dobrin și Dumitrache. Este exact ceea ce i-a lipsit echipei portugheze. Vă urez drum bun!"

— Unde? — l-am întrebat.

— Cum unde? În Mexic!

Călin ANTONESCU
Ovidiu IOANIȚOAIA

Dobrin — superlativul întregului meci — la cîteva clipe după victorie.